

school
Leeshulp
MAGAZINE

2012

Een publicatie
van het Project
Leeshulp Rotterdam

**Lezen
loont!**

'Thuis lezen' biedt uitkomst • Blij verrast met leeshulpen van SoZaWe • Auto in brand • Zonder taalbeheersing geen ontplooiing • Zussen Jane en Gladys

Bestelauto in brand

sponsor bracht uitkomst

'Je hebt er voor het laatst in kunnen meerijden', kreeg een medewerker op zondagmorgen 15 januari te horen. Met verstikte stem kwam de verklaring. 'Ze hebben 'm vannacht in de brand gestoken.' Dat was dus die mooie gesponsorde bestelbus met daarop in groot formaat Schoolhulpproject Suriname, de rood-witte bus waarop Cees Verschoor zo trots was.

Om 4 uur 's morgens, dus in de nacht, was de brand erin gegaan, op een parkeerplaats nabij zijn huis. Ook een tweede auto even verderop trof dit lot. De gealarmeerde brandweer had het vuur snel onder controle, maar de auto's waren total loss en werden voor onderzoek afgevoerd. Cees Verschoor had het nakijken. De geplande

ritten om schoolboeken op te halen moesten worden afgelast. Pijnlijk nog: de sponsor moest worden ingelicht. Die was op zakenreis in het buitenland. 's Avonds kwam zijn telefoontje: 'Cees, ik kom deze week terug en ga kijken wat ik voor je doen kan.' Een klein lichtpuntje waarmee de voorman van het project zijn rampdag kon afsluiten. Maar vanzelfsprekend was hij flink aangeslagen, boos en teleurgesteld over het vandalisme van de vermoedelijk jonge daders, die niet beseffen

wat zij aanrichten. Geheel naar zijn aard weigerde hij hen echter in grote woorden neer te zetten: 'Het zijn gewoon domme uilskuikens. Als ze gepakt worden weet ik een prima straf voor hen: Ze mogen als HALT-jongeren meewerken in de opslag van onze Stichting. Uiteraard hangt er ook een prijskaartje aan hun daad.'

En daar stond een nieuwe bus

Voor Cees Verschoor was het nauwelijks te geloven. De sponsor – Slager Automaterialen BV te Rotterdam –

kreeg het voor elkaar: de Stichting kon weer beschikken over een nieuwe bus, een Toyota HiAce, door de mooi aangebrachte kleurige logo's duidelijk herkenbaar als de bus voor Schoolhulp Suriname. Op zaterdagmiddag 4 februari werd hij voorgereiden door eigenaar René Boers. Projectleider Cees stond sprakeloos – en voor een Rotterdammer wil dat veel zeggen.

Deelnemers Project Leeshulp Rotterdam

School	Adoptant	Coördinator	Telefoon	School	Adoptant	Coördinator	Telefoon
Isl. Al-Ghazali	GW / SO	Muradiye Korkmaz-Bilgin	4893596	RK Maria Spangen	GW / SO	Dick Wilschut	4894365
OBS Delfshaven	DG Delfshaven en SoZaWe	Karina Klompenhouwer	4766437	HI Shri Saraswati	GW / SO	Ron Piarelal	4897763
RK Emmaus	Nationale Nederlanden	Gerben van Ravens	06-15003693	PC Het Spoor	ServiceDienst	Rik Vlaar	267 6818
PC De Klaver	DG Charlois	Tom Revet	4107482	RK Valentijn	GW / SO	Cees Verschoor	4896340
OBS De Klimop	Unilever	Hennie Horeweg	4659530	PC Heemskerkschool	Maersk Line	Marianne Schep	7127321
OBS De Korf	GW / SO	Cees Verschoor	4896340	OBS De Vier Leeuwen	SoZaWe Librijesteege	In oprichting	4896340
OBS Het Landje	GGD	Nancy Colina Amaro	4339322	PC Het Spoor II	Bedrijf Centrum	In oprichting	4896340

Stichting Schoolhulpproject Suriname

Bestuurders: Op 10 mei 2006 werd de Stichting opgericht en ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Rotterdam. Het bestuur telt zeven leden: Pieter Bol (voorzitter), Jacques Bovens (vice-voorzitter), Wim van Aalst (secretaris), Aad Stuijvenberg (1e penningmeester), Jan Bilgou (2e penningmeester), Roos Singh-Raghoe (vice-secretaris) en het lid Soerasetie Sewrajsing. Oprichter en projectleider is Cees Verschoor. Correspondentieadres: J.S. Bachstraat 4, 2912 XE Nieuwerkerk a/d IJssel. Het project is vastgelegd in een overeenkomst met het Ministerie van Onderwijs en Volksontwikkeling in Paramaribo.

Comité van aanbeveling: S. Bansidhar (voorzitter afdelingsbestuur van Stichting Hindoe onderwijs), dr. J.C.G. Stam (directeur van de Hartstichting, hiervoor algemeen directeur van het Ontwikkelingsbedrijf Rotterdam), mr. I.W. Opstelten (minister van Justitie en Veiligheid, oud-burgemeester van Rotterdam), Leonard Geluk (oud-wethouder Onderwijs van Rotterdam), Femke Halsema (oud-fractievoorzitter van GroenLinks in de Tweede Kamer), Gerard de Kleijn (museumdirecteur, eerder projectleider Sociale Vernieuwing te Rotterdam), Gerda A. Havertong (actrice, zangeres en theatermaker), Irene van Dijk (oud-schoolleider van de Frans Richenel Slootesschool te Paramaribo), Jetty Mathurin (cabaretière en entertainer), Monique Essed-Fernandes (Partij DA 91 te Suriname), mr. H. Anker en mr. W. Anker (Anker & Anker Strafadvocaten), Nelli Cooman (atlete), Oma van der Poel (Kinderopvang 't Vinkje), Sunita Kalpoe (primus inter pares van het Leeshulpproject Rotterdam), dr. O.H. Buyné (psychotherapeut en kinderpsychiater) en Herman Jäger (algemeen directeur Roteb Gemeente Rotterdam). Tot haar overlijden op 25 juni 2007: Majoor Bosshardt.

Colofon. Eindverantwoordelijke: Cees Verschoor, projectleider Leeshulp. Redactie: Aart Prinsen, Bureau Prinsen Communicatie. Vormgeving: Studio Anton Sinke, www.studioantonsinke.nl. Oplage: 10.000. Febr. 2012. Het Leeshulp Magazine 2012 is een uitgave van Project Leeshulp, Gemeente Rotterdam.

Werk jij bij SoZaWe in de Librijesteeg en wil jij ook leeshulp worden - dat is wel vrijwillig, maar niet vrijblijvend - meld je dan aan bij Susan Veens (tel. 4533387) of Sherida Fabies (4533866).

Susan en Sherida enthousiast gestart ‘De Vier Leeuwen’ blij verrast met leeshulpen van Sociale Zaken

Een sollicitatiegesprek was het allerminst - wel een informatieve en gezellige kennismaking. Dus veel enthousiasme aan beide zijden toen Sherida Fabies en Susan Veens weer hun fiets pakten met de toezegging aan directeur Henk van Dijk: U kunt op ons rekenen. Volgende week starten we als leeshulp op de openbare basisschool De Vier Leeuwen in Rotterdam-Rubroek.

Sherida en Susan werken op de nabij gelegen afdeling ‘Stedelijke Zorg’ van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van de Gemeente Rotterdam. Men kan hen zien als de kwartiermakers op De Vier Leeuwen, want het is de bedoeling dat meer collega’s van SoZaWe hun voorbeeld gaan volgen: kinderen met een leesachterstand wekelijks helpen tijdens de middag-pauze. Voorheen kreeg de school hulp van medewerkers van het hoofdkantoor van de Rabobank, maar de afstand tussen beide instellingen gaf op den duur problemen. Het contact met de school kwam op

een ongewone manier tot stand. Een voorraad overtollige heuptasjes bij hun afdeling bracht de dames op het pad van Cees Verschoor: het kon niet anders of de voorman van het Schoolhulpproject Suriname zei ‘hartelijk dank’ en maakte vervolgens vele schoolkinderen overzee gelukkig. Hij kende ook de wensen van schooldirecteur Henk van Dijk dus kwam het gesprek ook op het fenomeen ‘leeshulp’, en met succes.

De kracht van taal
 Minister-president Mark Rutte schreef in het vorige Magazine: ‘De kracht van taal is ongekend. Maatschappelijk succes, vriendschappen, hobby’s; het hele leven wordt gemakkelijker en leuker als je de taal beheerst’ - ooit was hij zelf leeshulp op een basisschool in het Oude Westen. Het project startte in 1990. Sindsdien helpen ambtenaren en medewerkers van enkele grote bedrijven in hun lunchpauze kinderen op basisscholen. De bedenker en coördinator van het project, Cees Verschoor, is ook nog steeds leeshulp.

Sherida en Susan zijn op een bijzonder boeiende basisschool terechtgekomen. Foto’s van de beginjaren – opgericht in 1954 – tonen uitsluitend oer-Hollandse, blanke kinderen. Vandaag zorgen de ca. 200 leerlingen voor een gemêleerd en uiterst kleurrijk geheel. De ouders hebben hun wortels in Turkije of Marokko, in Suriname of de Antillen, in voormalig Joegoslavië of op de Kaap Verdische eilanden. Die achtergrond brengt met zich mee dat thuis vaak gebrekkig Nederlands wordt gesproken en dat de kinderen met een taalachterstand van twee jaar op school komen. Wekelijks leeshulp geven in groepjes van enkele leerlingen uit de groepjes 4 en 5 is dus zeer welkom. Daaraan dragen de beide ‘kwartiermakers’ – en hopelijk straks hun collega’s – hun steentje bij.

Profilering
 Voor De Vier Leeuwen staat het behalen van goede leerresultaten natuurlijk voorop. Maar daarnaast vinden Henk van Dijk en adjunct Joke van Immerzeel het welzijn van de kinde-

ren erg belangrijk. Op diverse fronten profileert deze obs zich: als een lekker fit! school, een gezonde school (gecertificeerd!) en een school in de wijk.

- ‘Fit’ wil zeggen geen twee, maar drie keer gymnastiek per week, én door een vakleerkracht.
- ‘Gezond’ betekent o.a. een gratis, verantwoorde lunch, adviezen van een diëtiste, bewaking luchtkwaliteit in alle klassen.
- ‘School in de wijk’ wordt zichtbaar in de eigen sportvereniging, waar bij echt alle kinderen na schooltijd proeftrainingen kunnen krijgen in judo, korfbal, tafeltennis, atletiek en voetbal. Als het hen bevalt kunnen zij vervolgens lid worden van een officiële sportclub om in het weekend mee te doen aan de reguliere competities. Een reeks glimmende bekers toont de sportieve prestaties van de school.

‘Maar let wel’, beklemtoont directeur Van Dijk, ‘leren staat op de eerste plaats en gelukkig zijn onze cito-scores goed.’

Onderwijswethouder Hugo de Jonge:

Zonder taalbeheersing geen optimale ontplooiing

In termen van 'waardevol' en 'geweldig' roemt Hugo de Jonge de beide Rotterdamse projecten 'Leeshulp' en 'Schoolhulp', waarvoor zoveel vrijwilligers zich inzetten. Wij legden de wethouder van Onderwijs, Jeugd en Gezin (CDA) een aantal vragen voor en per kerende post ontvingen wij zijn antwoorden.

'U bent van 1999 tot 2004 leerkracht geweest op CBS De Akker en de Da Costa School. Is er vanuit uw waarneming sinds die tijd veel veranderd in het onderwijs?

'Wat ik een belangrijke beweging vind, is dat resultaten steeds belangrijker zijn geworden. Tien jaar geleden was presteren nog een vies woord. Er is inmiddels een breed

befes dat de kernvakken een cruciale basis leggen voor de verdere (talent)ontwikkeling van kinderen. De school is als instelling niet meer 'automatisch' de 'oplossing' voor allerlei uiteenlopende maatschappelijke problemen.'

Hebben de Rotterdamse scholen betere resultaten geboekt of deelt u de con-

clusie van het Sociaal en Cultureel Planbureau dat het extra overheids-geld weinig effect heeft gehad?

'Dat is een lastige vraag. Er is in ieder geval geen rechtstreekse – één op één – relatie tussen investeringen en schoolprestaties gevonden. De omgekeerde conclusie dat 'investeren geen zin heeft' kan je natuurlijk ook niet trekken. In Rotterdam investeren we over een brede linie extra in het onderwijs. Met tot doel om de Rotterdamse onderwijsachterstand te verkleinen. Zo investeren we in professionele onderwijsorganisaties, in extra leertijd, in docenten en leraren, maar ook in de bestrijding van schooluitval. Dat doen we niet vrijblijvend. Het effect van de investeringen houden we scherp in de gaten.

Met de scholen maken we meetbare resultaatafspraken. Niet alleen vanwege het geld, maar ook om ervoor te zorgen dat het maximale uit de leerlingen wordt gehaald. Rotterdamse kinderen zijn vaak meer nog dan elders in Nederland aangewezen op het best mogelijke onderwijs.'

Waarover bent u in dit verband zeer te spreken en wat baart u grote zorgen?

'De focus op taal en rekenen vind ik een goede ontwikkeling. Ook de genomen transparantie van de onderwijsresultaten is een goede zaak. Bij dergelijke goede ontwikkelingen moeten we wel alert blijven op mogelijke negatieve effecten. Als scholen kinderen aan de poort gaan uitsluiten om zo hogere onderwijsre-

sultaten te realiseren dan zijn we natuurlijk niet goed bezig. Mede daarom zouden we eigenlijk moeten kijken naar de zogenoemde toegevoegde waarde van een school. De ene school staat voor een grotere uitdaging dan de andere school. Als de leerlingen van een school thuis geen Nederlands spreken is het moeilijker om van een dubbeltje een kwartje te maken dan bij een school in bijvoorbeeld welgesteld Kratingen. Het toezicht zou er dan ook op gericht moeten zijn dat van dubbeltjes kwartjes worden gemaakt. Wat we niet willen is dat scholen alleen nog proberen kwartjes binnen te halen.'

Hugo de Jonge

Hugo de Jonge is namens het CDA wethouder in Rotterdam. Sinds mei 2010 is hij verantwoordelijk voor de portefeuilles onderwijs, jeugd en gezin. Vanuit zijn wethouderschap is De Jonge portefeuillehouder jeugdzorg in het dagelijks bestuur van Stadsregio Rotterdam.

U bent in december jl. ook benoemd tot lid van de Onderwijsraad. Welk onderwerp vindt u van belang om te behandelen in deze raad?

'De benoeming in de Onderwijsraad is een voorrecht. Deze kan de regering en de Kamer, gevraagd en ongevraagd adviseren over de hoofdlijnen van het onderwijsbeleid. Vele onderwerpen komen aan de orde. Neem een fenomeen als een leven lang leren of de vraag naar goede leraren. Hoe kunnen we er als overheid bijvoorbeeld voor zorgen dat er ook in de toekomst voldoende gekwalificeerd onderwijspersoneel is dat de uitdaging van het leraarschap aan wil gaan. In het algemeen vind ik de verhouding tussen de overheid, onderwijsinstellingen en burger interessant, en natuurlijk hoop ik de problemen van de grote stad scherp voor het voetlicht te kunnen brengen, maar ook het belang van goed onderwijs.'

Hoe belangrijk vindt u taalbeheersing?

'Onbeschrijfelijk belangrijk. Taalbeheersing is letterlijk de basis. De moderne maatschappij is erg talig, zonder een goede taalbeheersing kunnen mensen zich gewoon niet optimaal ontplooiën. Ook in de menselijke relaties is taal natuurlijk

belangrijk. Rotterdammers moeten elkaar kunnen verstaan, elkaar begrijpen en elkaar aanspreken.'

Hoe belangrijk vindt u het Rotterdamse project Leeshulp, dat sinds 1990 nu op 14 scholen wordt uitgevoerd in de middagpauze door ambtenaren en medewerkers uit het bedrijfsleven? Vindt u dat de leeshulp bijdraagt aan een betere taalbeheersing?

'Ik vind het Leeshulpproject een waardevolle toevoeging. Zowel voor de betreffende school, waar kinderen door de hulp extra oefening krijgen in leesvaardigheid, maar ook in het contact. Ambtenaren en medewerkers uit de bedrijven maken kennis met de scholen in de stad en de kinderen leren andere volwassenen kennen buiten hun bekende kring. De relatie verbetering leesvaardigheid en verbetering taalbeheersing is natuurlijk duidelijk.'

Heeft u deze week nog voorgelezen op een van de basisscholen?

'Regelmatig bezoek ik scholen. Dat vind ik erg belangrijk. Voorlezen doe ik ook. Onlangs nog bij de kinderopvang De Dikke Deur. Ook treed ik op als jurylid tijdens een landelijke voorleeswedstrijd bij een pabo in Rotterdam. Voorlezen is gewoon leuk, maar ook goed voor de ontwikkeling van kinderen. Kinderen kunnen heerlijk opgaan in een mooi verhaal.'

Ook de basisscholieren in Suriname kennen taalproblemen. De aan het Leeshulpproject gelieerde Stichting Schoolhulpproject Suriname trekt zich (sinds 2006) het lot van deze kinderen aan en verzendt elk jaar enorme hoeveelheden overtollige schoolmeubels, computers en ook boeken naar basisscholen. Wat vindt u ervan dat er inmiddels zeker 100.000 boeken overzee zijn gegaan? Vindt u het een goede zaak dat al zo'n 1.000 Rotterdamse spijbelaars door HALT op de boekenafdeling van deze Stichting hebben gewerkt?

'Het werk van de Stichting Schoolhulp Suriname is geweldig. 100.000 boeken zijn een hoop mooie verhalen en eindeloos veel kennis. Het is prachtig dat we op deze manier Surinaamse kinderen kunnen bereiken en stimuleren in hun taalontwikkeling.'

Op deze scholen zijn 200 leeshulpen actief!

Op 22 oktober 1990 startte het unieke Leeshulpproject Rotterdam. Al ruim 21 jaar besteden ambtenaren en medewerkers uit het bedrijfsleven hun middagpauze om kinderen van diverse basisscholen bij het lezen te helpen.

Drie scholen beten de spits af:

- De RK Valentijnschool,
- de OBS De Korf en
- de Ds C. Bruntschool (opgeheven).

In het kielzog volgden:

- de HI Shri Saraswatieschool (1992),
- de RK Mariaschool (1992),
- de Islamitische Al-Ghazalischool (1992),
- de PC Van Asch van Wijkschool (1992),
- de OBS De Klimop (1992),
- de RK Emmausschool (1994),
- de PC school Het Spoor (2005),
- de PC school De Klaver (2005),
- de OBS Het Landje (2006),
- de OBS Delfshaven (2006)
- de PC Heemskerkschool (2009) en
- de OBS De Vier Leeuwen (2012).

Er zijn ruim 200 leeshulpen. Het zijn medewerkers van de Gemeente Rotterdam, van Maersk Line Nederland, Nationale Nederlanden en Unilever, en particulieren. De continuïteit van het leeshulpproject blijft wel uit het startjaar bij de diverse scholen.

Vlnr: bestuurder Arie Mol, medewerker dienstverlening Cees Eekhout, Cees Verschoor (St. Schoolhulp), Aad Stuijvenberg (St. Schoolhulp), secretaris deelgemeente Cor van den Hoek, bestuurder Geertje Timmer-de Jonge, bestuurder Frank Schellenboom en de voorzitter van het bestuur deelgemeente, Paméla Blok-van Werkhoven.

'Elke donatie is het dubbel en dwars waard'

De dagelijks bestuurders van de Rotterdamse deelgemeente Rozenburg hebben veel bewondering voor de werkers in het project Schoolhulp Suriname. Zij zijn blij een steentje te hebben bijgedragen. Dat blijkt uit hun reacties nadat Cees Verschoor gepassioneerd de achtergronden heeft belicht.

'We zijn blij dat onze 'oude' afgeschreven computers en kantoormeubelen een goede bestemming krijgen in Suriname', stelt voorzitter Paméla Blok. 'Als bestuur van Rozenburg vinden we het project een fantastisch initiatief en bewonderen de vrijwilligers die zich met hart en ziel inzetten. Als je de foto's ziet van de omstandigheden van Surinaamse basisschoolkinderen dan weet je dat elke donatie het dubbel en dwars waard is.'

Portefeuillehouder Frank Schellenboom: 'Het is fijn om te weten dat nog bruikbare spullen niet op een vuilnisbelt terecht komen, maar bij mensen die het goed kunnen gebruiken. Kinderen hebben recht op goed onderwijs en met deze hulp kunnen ze dat onderwijs op een normale manier volgen. Gemeenten en deelgemeenten dragen zo een steentje bij aan de ondersteuning van het onderwijs in Suriname. Hierbij wil ik ook andere gemeenten en bedrijven oproepen om deze stichting financieel en met goederen te steunen.'

Portefeuillehouder Arie Mol: 'Ik sluit mij aan bij mijn collega-bestuurders. Goed onderwijs en de daarbij behorende benodigdheden zijn erg belangrijk voor de toekomst van een kind. Met het afstaan van ons afgeschreven meubilair dragen wij een steentje bij.'

Deelgemeente Rozenburg helpt Surinaamse schoolkinderen

Modernisering van een raadhuis roept extra problemen op. Nieuw meubilair is in aantocht, maar wat te doen met die prima bruikbare kantoormeubelen. Vrijwilligers van het Schoolhulpproject Suriname bieden uitkomst. Dus staan zij op een snikhete zomerdag in Rozenburg in korte broek omvangrijk meubilair te ontmantelen en vervoerklaar te maken voor lagere scholen overzee.

Het inmiddels vernieuwde dagelijks bestuur van deze deelgemeente is uiteraard nieuwsgierig geworden naar dit omvangrijke project. Hoe fikst de Stichting Schoolhulpproject Suriname het om sinds de start in augustus 2007 elk jaar tien zeecontainers met goederen te verscheppen? Cees Verschoor kan uitleg geven. Midden december 2011 schaaft het voltallige bestuur zich om de tafel en luistert geboeid naar zijn presentatie over oorsprong en

ontwikkeling van een echt Rotterdams project. Het wordt gekenmerkt door:

- grote betrokkenheid bij minder bedeelde schoolkinderen,
- geen dikke beleidsplannen maken, maar pragmatisch werken en
- het mobiliseren van vele en diverse hulpverleners-van-buiten.

In het vizier

Op deze laatste manier kwam ook de deelgemeente Rozenburg in het vizier en staat het voormalige meubilair van het raadhuis binnenkort in Surinaamse schoolgebouwen. Maar er volgt nog meer. Want het raadhuis vernieuwde zijn ict-apparatuur en daarmee kwamen ook de 'oude' computers ter beschikking voor het project. Voorzien van de modernste onderwijsprogramma's (*Muiswerk*) zullen zij dienst gaan doen in het tweede computercentrum voor scholieren, op te zet-

ten in Nickerie - het eerste staat sinds april 2011 op de Openbare school Jarikaba in Paramaribo (Leiding/Saramacca). De realisatie kan tot stand komen mede dankzij hulp van het Cees Potfonds in Utrecht. Inmiddels wordt al voorzichtig nagedacht over een derde centrum waar scholieren computervaardigheden kunnen opdoen.

Suriname telt ca. 300 basisscholen. De foto's die rondgaan tijdens de ontmoeting met de bestuursleden tonen hoe erbarmelijk klaslokalen er vaak uitzien. Zo'n 240 scholen hebben een aanvraag voor tafels, stoeltjes en kasten bij de Stichting ingediend en inmiddels zijn 150 scholen geholpen. Die meubels zijn veelal ter beschikking gesteld door scholen uit Zuid Holland. Daarnaast gaan veel boeken naar Suriname; de Stichting promoot 'het lezen thuis' met specifieke leermiddelen, zoals de methode *Veilig Leren Lezen*.

Is ons oude meubilair nog geschikt voor scholen in Suriname? Heel beslist!

Bijna dagelijks komt per e-mail de vraag binnen: 'Kunt u ons oude schoolmeubilair nog gebruiken voor Suriname?' Wij van het Schoolhulpproject Suriname zeggen niet gauw 'nee'. Dus komen er zo maar honderd leerlingsetjes binnen. Soms worden er boeken bij gedaan, bijv. een complete methode *Lees Maar Door*.

Scholen hebben er over het algemeen grote moeite mee om oud meubilair af te voeren als grofvuil, en dat stellen wij zeer op prijs. Zij weten dan dat er in Suriname kinderen aan gammele tafeltjes werken, met voor zich een totaal versleten boek uit 1984 en zittend op een stoeltje van thuis – want de school had ze niet meer.

De vrijwilligers van ons project zijn de afgelopen vijf jaar 274 keer met de PiekFijnVrachtauto van de Roteb op pad gegaan om schoolmeubels op te halen in Rotterdam en omstreken – meestal op zaterdag. Met de bestelauto van de stichting zijn tijdens een paar honderd ritten tienduizenden boeken naar onze opslag gebracht. Totnu toe gebeurt dat alles alleen in de provincie Zuid-Holland. In e-mails waarin meubels of boeken worden aangeboden staat steevast dat die in de weg staan en dat ze zo spoedig mogelijk moeten worden

weggehaald. Dat is niet altijd eenvoudig. Het lastige van de maanden september tot en met maart is, dat er meer wordt aangeboden dan dat er ritten kunnen worden gemaakt – we rijden bij daglicht, en onze vrijwilligers zijn dan aangewezen op de zaterdag. In de rest van het jaar kan ook doordeweeks worden gereden. Sommige scholen kiezen ervoor om de spullen te komen brengen. Ook dat stellen wij natuurlijk zéér op prijs.

Boeken en posters zijn welkom!

Natuurlijk zijn ook allerlei boeken welkom, zoals die van de taalmethoden *Veilig Leren Lezen*, *TaalLeesLand* of *Lees Maar Door*. Weliswaar worden deze methoden op Surinaamse scholen niet gebruikt, maar we kunnen die boeken wel benutten voor een ThuisLeesVariant: die worden dan uitgeleend, zodat de kinderen thuis hun vaardigheid kunnen vergroten.

Voor sommige boeken bestaat geen belangstelling, zoals die over verkeer of de Nederlandse geschiedenis: in Suriname wordt links gereden en het land heeft zijn eigen geschiedenis. Knuffels, puzzels en posters zijn evenzeer welkom in Suriname. Hoe meer wij de lokalen kunnen opleuken des te beter. Ook computers sluizen wij door naar hen. En heeft u nog spullen voor gehandicapte kinderen, schroom niet contact met ons op te nemen: CG.Verschoor@Rotterdam.nl

Tot slot

Hoe kan men een vervoersprobleem creatief oplossen? Een voorbeeld uit de praktijk: Per telefoon werden ons aangeboden drie dozen *Veilig Leren Lezen* – let wel, door een school uit de Achterhoek... Na onze reactie - 'kunt u die komen brengen?' - werd het even stil aan de lijn. Wij reageerden met: 'Maar dat brengen mag ook de

Enkele tips

- Blijf vooral zorgvuldig omgaan met het 'oude' schoolmeubilair tot het wordt opgehaald. Staan de tafeltjes en stoeltjes drie weken buiten (in de regen) dan hebben de kinderen in Suriname er niets meer aan.
- Soms worden alleen honderd tafeltjes aangeboden. Onze voorkeur gaat echter uit naar leerlingsetjes, dus tafels én stoelen. Wij sorteren deze dan naar hoogte, zodat elk kind straks aan de juiste combinatie kan zitten.
- Bij de indeling van het transport geven wij een hogere prioriteit aan het ophalen van honderd leerlingsetjes dan aan vier schoolborden. Deze laatste zijn lastig te vervoeren en vooral te sjouwen. Probeer als school bij de aankoop van digitale schoolborden te bedingen, dat de leverancier de oude borden naar de opslag van onze stichting brengt. Voor alle duidelijkheid: de contragewichten van schoolborden behoeven niet te worden meegegeven, want de meestal bordkartonnen wanden van schoollokalen in Suriname kunnen die niet dragen.
- De meeste scholen begrijpen best dat onze stichting uitsluitend met vrijwilligers werkt en dat we dus niet 'op afroep' klaar kunnen staan. Voor die vrijwilligers is het prettig werken met een leuk schoolteam, vaak geassisteerd door ouders van leerlingen. Over het algemeen lukt dat heel goed.

Twee klankplaten: boven zoals die wordt gebruikt in Suriname. Onder een afgeschreven exemplaar uit Nederland.

komende twee maanden'. Die mogelijkheid werd aangegrepen: iemand uit Berkel en Rodenrijs op familiebezoek in de Achterhoek haalde de dozen op en bracht ze netjes naar onze opslag.

Surinaamse zussen kozen voor 'onderwijs'

Jane werkt in Paramaribo, Gladys in Rotterdam

Beiden zijn geboren in Suriname en zijn zussen, opgegroeid in een warm gezin. De een is nu schoolleider in Paramaribo, de ander conciërge van een school in Rotterdam. Hun banden zijn sterk gebleven. Dat blijkt snel aan wie mag meeluisteren tijdens een telefoongesprek over schoolleven hier en in Suriname: Een gesprek tussen Jane Ladi (37) van de Clarkeschool in het district Wanica, omgeving Sunny Point, en Gladys Bhikha (45) van 'De Klimop' in de Provenierswijk van Rotterdam.

Hun beroepsleven verschilt, maar voor beiden staat de school centraal. Hoe komt een 20-jarige ertoe haar thuis te verlaten en het warme klimaat te verwisselen voor de kilte van Holland? Gladys bekent dat dit eigenlijk niet het plan was. Zij zou haar opleiding 'verzorgende beroep' in Nederland afmaken, het liep anders.

'Want ik kwam hier mijn man

tegen, ook een Surinamer, we trouwden en vonden werk. Op 1 april 2000 (geen grap!) begon ik als vrijwilligster bij De Klimop. Twee jaar later kwam ik in vaste dienst als administratief medewerkster en nu ben ik conciërge. We hebben inmiddels twee kinderen, de oudste dochter (20) studeert pedagogiek, een zoon (18) zit op het mbo. We zouden dolgraag teruggaan naar Suri-

name, want mijn ouders zijn op leeftijd en die zou ik nog zo graag een aantal jaren dichtbij willen hebben. Maar we hebben hier ons werk en onze kinderen straks ook.'

Bezige bij

Haar zus Jane is de een na jongste van het grote gezin (7 kinderen). Ze is Suriname trouw gebleven, onderwijzeres geworden en opgeklommen tot leider van een van de grootste lagere scholen van Suriname: de Clarkeschool met 815 leerlingen, die allerminst uit welgestelde families komen.

Jane: 'We hebben nog nooit een kind geweigerd. Alle kinderen hebben recht op onderwijs, waar zij ook

vandaan komen. Onze school behoort tot de African Methodist Episcopal Church (AMEC).'

Naast dit werk geeft zij drie avonden per week 'rekenen' en 'Nederlands' op de Surinaamse Avond Technische school - Gladys noemt haar 'een bezige bij'. Ontspanning vindt Jane in varen en vissen: geregeld wordt de hengel uitgeworpen in de zijtakken van de Commewijnrivier of aan de monding, bij Braampunt. Regelmatig zit er een vis aan haar haakje.

Een wereld van verschil

De openbare basisschool De Klimop is vergeleken met die van Jane een kleintje – hoofdvestiging en depen-

Het boek gaat voortaan mee in de rugzak 'Thuis lezen' kan uitkomst brengen

Met 'het boek' is het in Suriname heel triest gesteld. Thuis heeft het Surinaamse kind misschien één boek, waar het Rotterdamse kind een plank vol heeft staan. Op de lagere scholen in deze republiek wordt nog gewerkt met de taalmethode *Taal voor jou* uit 1984!

Wie rondgaat bij de scholen in Suriname ontdekt snel met welk armzalig materiaal leerkrachten en leerlingen moeten werken. Een rolletje plakband is nodig om de bladzijden van het leesboek bij elkaar te houden. Voor een minister van Onderwijs zou dat een bron van ergernis moeten zijn. Het beheersen van de taal is immers zo belangrijk - bij het leren van elk

ander vak is dat een voorwaarde. Het Schoolhulpproject krijgt jaarlijks tienduizenden boeken van scholen uit Zuid-Holland en dat heeft me op het idee gebracht de *ThuisLeesVariant* in Suriname te introduceren. Inmiddels zijn daarvoor al veel boeken naar scholen verzonden. Hoe werkt die? Als voorbeeld: aan een meisje op de Clarkeschool in Paramaribo wordt een boek uitgereikt. Het kind neemt het in de rugzak mee naar huis en heeft dan zo'n drie weken de tijd om het te lezen. Daarna wordt het omgeruild voor een ander exemplaar. In de rugzak van zo'n leerling kan een boek zitten van *Veilig Leren Lezen*, de *Leessleutel*, *Lang zullen ze lezen* of van *TaalLeesLand*. Als het kind het kan opbrengen om dagelijks een stuk of

zeven bladzijden te lezen dan zal de *ThuisLeesVariant* zeker vruchten afwerpen. De eerste berichten van 'groep 6' van de openbare school Javaweg zijn bemoedigend. Uiteraard houd ik contact met de scholen om het resultaat te vernemen.

Cees Verschoor

Schoolleider Jane Ladi (links) van de Clarkeschool in Paramaribo (Sunnypoint) heeft het boek-voor-thuis meegegeven aan een van haar leerlingen. Het is een nieuw instrument van het Schoolhulp-project om het lezen te stimuleren. De bedoeling is dat de leerling iedere dag een paar pagina's leest en als het boek uit is overstapt naar het volgende deel uit de serie.

dance tellen samen ca. 250 leerlingen. Ook de outillage hier is duidelijk van een andere snit: moderne apparatuur zorgt voor digitaal ondersteund onderwijs en het beheer daarvan is kennelijk aan Gladys toevertrouwd. Zij komt met enige regelmaat in Suriname en heeft natuurlijk ook rondgekeken op de school van haar zus: een wereld van verschil vergeleken met haar plek in Rotterdam. 'Nee, je kunt beslist niet zeggen dat de welvaart wereldwijd eerlijk verdeeld is.' Ze is blij voor Jane dat haar schoolgebouw nu is uitgebreid en dat het Schoolhulpproject haar recent van 240 'nieuwe' tafeltjes en stoeltjes heeft voorzien. Een foto uit de oude situatie toont leerlingen in een schrijnende situatie. Weliswaar zitten nu kinderen aan fraaie stevige Eromes-leerlingsetjes, maar gedrieën zitten ze aan twee tafeltjes. 'Dat mag gezellig lijken, maar is natuurlijk niet goed.'

Geldzorgen

Haar zus is dan ook vol lof over de hulp van de Rotterdamse stichting. Aan meer hulp wordt gewerkt.

Project-leider Cees Verschoor, onlangs met vakantie in Suriname, bezocht de Clarkeschool en sprak onomwonden van 'de meest trieste school die hij in de Republiek Suriname heeft gezien'. Maar Jane Ladi hoor je niet klagen. Na enig aandringen geeft zij toe dat de financiële situatie haar telkens zorgen geeft. Behalve van AMEC komt het geld van het Ministerie van Onderwijs van Suriname. Het subsidieert het bijzonder onderwijs, zij het heel mondjesmaat. 'Van de ouders van onze leerlingen vragen we een jaarlijkse bijdrage van 62,50 Surinaamse dollar, ongeveer 15 Euro. Maar een groot aantal kan zo'n bedrag niet betalen, die gezinnen zijn gewoon te arm.'

Enorme inspanning

Een zo grote school draaiende hou-

den vergt een enorme inspanning. Het onderwijs zelf kost geld, maar daarnaast vragen nog geheel andere zaken aandacht. Jane vertelt over kinderen die zonder eten of drinken naar de Clarkeschool komen en over leerlingen met gescheurde kleding. 'Wij springen in met een project voor schoolvoeding. Geregeld houden we ook acties om kleding in te zamelen.' Is zij tevreden met de subsidies van het Ministerie voor alle arbeid? Heel voorzichtig klinkt het: 'Niet helemaal. Als je het vergelijkt met wat elders kennelijk wel mogelijk is, zou er veel meer kunnen worden gedaan.' Dat is voor Jane echter geen reden om bij de pakken te gaan neerzitten. Er staan voldoende plannen op stapel en op een creatieve wijze

wordt gekeken hoe deze te realiseren. Zo heeft een bedrijf zich bereid verklaard de sanitaire wensen te vervullen. Er zijn enkele ouders benaderd, die vaders van leerlingen gaan werven voor het schilderwerk. 'En de steun van het Schoolhulpproject in Rotterdam is natuurlijk geweldig. Iedereen is trots op het mooie meubilair dat we met de 40 zeecontainer hebben gekregen.'

Drijfveer

Waar haalt deze jonge schoolleider uit Paramaribo haar energie vandaan om dit werk te doen, wat is haar drijfveer? Zij heeft wel meer aanbiedingen gehad om elders aan de slag te gaan. Toch bleef zij de Clarkeschool trouw. 'Toen ik begon elf jaar geleden hadden we bijna 300 leerlingen en vandaag ruim 800. Om die groei mogelijk te maken moesten we geregeld andere locaties vinden. Telkens zijn we erin geslaagd al die kinderen op te vangen. We hebben ervoor gebeden en dan krijg je ook de kracht van God om door te gaan. Ik geloof echt dat dit mijn roeping is.'

Schoolhulp Suriname in 2011 Alles overziende was het tóch een heel goed jaar

Voor de Stichting Schoolhulpproject Suriname en de (zuster) Stichting voor de scholen van Suriname te Paramaribo was 2011 een heel goed jaar. Het kenmerkte zich door uitersten. Zo leed de stichting in Nederland onder de koperdiefstallen en vernielingen in de opslag aan de Industrieweg 135. Maar gelukkig heeft de gemeente Rotterdam het project geholpen aan het degelijke pand aan de Vlaardingweg 36.

Alle vrijwilligers gingen gebukt onder de gevolgen van het criminele werk. De ravage was dan ook enorm:

- de bekabeling verdwenen, en dat betekent geen elektriciteit en dus evenmin licht, lift en verwarming,
- de kelder veranderd in een 'zwembad' met zeventig centimeter water,
- een leeg gespoten poederblusser die de boekenafdeling deed ogen als een sneeuwlandschap.

Doel gehaald

In maart vond de verhuizing plaats naar de nieuwe opslag. Vrijwilligers en bestuur wisten er hun draai snel te vinden. Samen werden voor het vierde achtereenvolgende jaar toch tien zeecontainers ingeladen. Daarmee realiseerde de Stichting 62,5% van het einddoel. Er werden al 150 scholen blij gemaakt - er resteren nog ca. 90 scholen. Zo'n 15.250 kinderen kregen een beter leerlingsetje. Ook werd de ThuisLeesVariant geïntroduceerd.

Een van de hoogtepunten was de opening van het eerste computercentrum op de openbare school Jarikaba: naar verluidt kunnen de leerlingen er al aardig mee uit de voeten.

De aanvoer van schoolmeubilair stagneerde nimmer. Met de PiekFijnVrachtauto werden 49 ritten uitgevoerd. Zonder geld echter geen transport en ook het geld om die tien zeecontainers te verschepen kwam binnen.

In 2011 had de Stichting opnieuw veel HALT-jongeren over de vloer, vooral spijbelaars van school, en zij verrichtten goed werk. Het bestuur gaat met de vrijwilligers verder op de ingeslagen weg. Verwacht wordt het einddoel in drie jaar te kunnen bereiken.

Vakantie houden in Suriname?

Toch maar even kijken bij de scholen

Vakantie houden in Suriname kan snel 'ontaarden' in een werkbezoek. Dat overkwam althans Cees Verschoor en enkele vrijwilligers van het Schoolhulpproject, Willem de Ruijter en zijn zoon Jef. Het bloed kruipt tenslotte waar het niet gaan kan.

In oktober 2011 vertrokken zij voor enkele weken naar dit mooie land. Koud waren zij op het John A. Pengel vliegveld geland of zij belandden in een uitbundig feest met vrolijk uitgedoste Marrons: want 10 oktober bleek een van de vele nationale feestdagen en dus waren de scholen gesloten. Maar dat uitstel was allerminst afstel. In sneltreinvaart werden diverse scholen aangedaan om de relatie met het

project Schoolhulp te verstevigen, zelfs diep in het binnenland, bij 'de indianen'. Na een overnachting in een hangmat in de bush werd de Johan Cheliusschool bezocht.

Op de openbare school Javaweg in Paramaribo kreeg uiteraard aandacht het effect van de ThuisLeesVariant - een extra stimulans ter verbetering van de leesvaardigheid van scholieren. Op de Jarikabaschool realiseerde 'Schoolhulp' het eerste computercentrum voor scholieren. Met een snel overgekomen delegatie uit Nickerie werd daar de inrichting van een tweede centrum doorgenomen. Mogelijk dat op termijn zelfs een derde centrum in Suriname kan worden ingericht - daarom volgde ook een gesprek op de Sint Benedictusschool. Cees Verschoor: 'We zijn gestart en gaan werken aan het vervolg.'

Steun Schoolhulp!

Behalve met schoolmeubilair en boeken kan men de stichting Schoolhulpproject Suriname steunen met een financiële bijdrage. Deze is fiscaal aftrekbaar, omdat de stichting een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI) is. De gift is welkom op rekeningnummer 2111634 bij de INGbank ten name van Stichting Schoolhulpproject Suriname, p/a Shri Sarawatieschool, Postbus 6361, 3002 AJ Rotterdam. Voor meer informatie: zie www.shps.nl of informeer via cg.verschoor@rotterdam.nl

Kan het Surinameproject zonder giften, subsidies, fondsen en vrijwilligers?

Zo'n 90 tot 95 % van alle kosten van de Stichting Schoolhulp-project Suriname zijn direct verbonden met de verzending van al die meubels, boeken en computers voor schoolkinderen overzee. De belangrijkste kostenpost vormt het vervoer van 40 ft HC zeecontainers: elke verscheping kost vandaag ca. € 4.000 en elk jaar gaan er tien naar Paramaribo.

Van augustus 2007 t/m januari 2012 zijn 46 containers op transport gegaan, een belangrijke kostenpost voor de Stichting. De komende jaren zullen de kosten flink omhoog gaan als gevolg van de huur die de gemeente Rotterdam vraagt voor de nieuwe opslag aan de Vlaardingweg 36 te Rotterdam (€ 27.000 per jaar). Voor 2011 compenseerde de gemeente de huur door een donatie van dit bedrag in 2010.

Veel dank

De Stichting werd in mei 2006 opgericht en in december 2006 begonnen de vrijwilligers met het ophalen van meubilair (enz.) bij scholen in Rotterdam en omgeving. In augustus 2007 werd de eerste container ingeladen. Tijdens de periode 2006 t/m 2010 bedroegen de inkomsten in totaal bijna

€ 261.000. Het bestuur bedankt al die instellingen voor hun financiële ondersteuning. Niet onvermeld mag blijven het geld dat Nederlandse schoolkinderen bijeen brachten door deelname aan een sponsorloop. Belangrijke sponsors vond het bestuur ook in de Club van 200. Aan deze club nemen personen deel, die jaarlijks een vaste bijdrage storten op de rekening van de Stichting. Vanaf de start van het project kreeg de Stichting ook materiële steun. De gemeente Rotterdam zorgde van 2006 t/m 2010 voor (gratis) opslagruimte aan de Industrieweg 135. De vrijwilligers konden voor het ophalen van meubels gebruik maken van vrachtwagens van de Roteb en er was een bestelwagen voor het ophalen van o.a. boeken, van Slager Automaterialen BV te Rotterdam. Ook binnen de opslag was materieel be-

schikbaar gesteld voor het verplaatsen van alle goederen. Het bestuur is de sponsors daarvoor zeer erkentelijk.

Vrijwilligers

Die dank geldt natuurlijk zeker voor al die vrijwilligers die zich inzetten voor het project: bij het ophalen van meubilair en boeken, het selecteren daarvan en het inladen van de container. Daarnaast waren vrijwilligers betrokken bij speciale acties van de Stichting, zoals bij de verkoop van loten, paaseitjes en kerstkransjes. Het zal duidelijk zijn dat het project onmogelijk

kan worden afgerond zonder de blijvende steun van alle personen, bedrijven en instellingen. Alle hoop is dan ook op die inzet gevestigd.

Aad Stuivenberg, penningmeester

Kort na het verschijnen van dit Magazine zal ook de Jaarrekening 2011 van de Stichting gereed zijn. Belangstellenden kunnen daarvoor contact opnemen via cg.verschoor@rotterdam.nl

Laat de feiten spreken: Tien mijlpalen Schoolhulpproject

Mei 2005

Een delegatie vanuit het Rotterdamse onderwijs ziet op een werkreis in Suriname dat er hulp geboden moet worden. Cees Verschoor neemt het initiatief en gaat aan de slag.

Mei 2006

Oprichting Stichting Schoolhulpproject Suriname in Nederland en Stichting voor de Scholen in Suriname.

ting voor de Scholen in Suriname.

Oktober 2006

Eerste van vele ritten door vrijwilligers met de Piexfijn vrachtwagens om meubilair op scholen in en om Rotterdam op te halen.

Augustus 2007

Eerste 40 feet High Cube zeecontainer verscheept.

Oktober 2008

Feest en open dag in de opslag aan de Industrieweg 135. Cees Verschoor is 40 jaar bij de gemeente en hij geeft geen receptie maar een *fund raising party*.

November 2009

Vijfentwintigste container verscheept.

April 2011

Op de Openbare Basisschool Jarikaba in Saramacca wordt het eerste door de Stichting gerealiseerde computerlokaal geopend.

Juni 2011

Feest en open dag in het nieuwe onderkomen aan de Vlaardingweg 36.

Mei 2012

Vijftigste zeecontainer verscheept.

Januari 2015

Het project is afgerond. Er zijn 75 containers verscheept. 250 basisscholen in Suriname zijn geholpen met tafels, stoelen, kasten, computers, boeken en nog veel meer. 20.000 Surinaamse schoolkinderen zitten op een stoeltje en aan een tafeltje die met één van de containers zijn gekomen.

Pieter Bol, voorzitter

Paaseitjes ook dit jaar te kust en te keur

Ook dit jaar verkoop van paaseitjes voor het Surinaamse kind in de hal van Europoint. De gevulde paaseitjes zullen royaal bij de chocoladefabriek worden ingeslagen. De verkopers van de eitjes gaan hun best doen om Advocaat, Praliné biscuit, Orange, Tiramisu, Vanille-crisp, Cappuccino en Chocolade Mousse aan de man te brengen. De winst per zakje komt ten goede aan SHPS. Het streven is om onder de winkelprijs te blijven.

Nieuw plekje onder de zon Opslag verhuisde naar Vlaardingweg 36

De Stichting Schoolhulpproject Suriname heeft in 2011 haar intrek genomen in het pand Vlaardingweg 36 in Rotterdam-Spaansepolder. Vergeleken met de vorige opslag aan de Industrieweg 135 is dit een flinke verbetering, zeker voor de vele vrijwilligers.

Zo'n 150 gasten namen tijdens de feestelijke Open Dag op 18 juni een kijkje in het nieuwe onderkomen. De dag markeerde de afsluiting van een donkere periode in het oude gebouw, gekenmerkt door inbraken en wateroverlast - toch wisten de vrijwilligers het tempo van tien verschepingen per jaar te handhaven.

Het nieuwe pand telt vele vierkante meters op de begane grond. De Piek-FijnVrachtauto's kunnen er tot onder de roldeur komen, waardoor het (regen-vrij) uitladen een peulenschilletje is. Voor Willem Melis en Arnold Hellemons is dit mooi meegenomen bij hun sjouw- en selecteerwerk van alle meubels. Ook bij de roldeur van de boekenafdeling komt de bestelauto nu moeiteloos binnen en kan Joop Bakkeren - de man van de ritjes - er zijn zware lading schoolboeken lossen. Daarna verrichten Jef de Ruijter en Maarten v.d.Nagel het stempelen en selecteren van de boeken, gehol-

pen vaak door *HALT-jongeren*.

Aan de achterzijde van het pand wordt tien keer per jaar een zeecontainer ingeladen. Tussen het begane grondniveau en de container is een hoogtevverschil. Jan Kok en Willem de Ruijter hebben ter overbrugging een heuse hellingbaan gemaakt. Chapeau! Via die weg gaan de hulpgoederen de container in: werk voor o.a. Patrick van der Hoeven en Soerin Soebedar. Dan is het aan Aad Stuivenberg en zijn mannen om alles vakkundig te stouwen: slecht inladen kan leiden tot een flinke kostenpost.

Het pand herbergt ook nog een computerafdeling. Daar worden de com-

puters eerst 'leeg' gemaakt om ze vervolgens te vullen met onderwijsprogramma's - een tweede computercentrum voor scholieren komt dit jaar in Nickerie.

Alle ruimten op de begane grond ontberen centrale verwarming. Wij zijn dan ook heel verguld met de welverwarmde bedrijfswoning op de eerste verdieping. Na het inladen van een zeecontainer - altijd op zaterdag - gebruikt de veertienkoppige ploeg een kostelijke broodmaaltijd, die of door Yasmina Bolat of door Tartia Marengo met liefde is klaargemaakt.

Cees Verschoor

IK DOE GRAAG MEE EN MELD MIJ AAN!

Ja, ik wil een groepje kinderen op een basisschool regelmatig begeleiden bij het lezen. Ik geef mij op als vrijwilliger voor het project Leeshulp Rotterdam.

- Ik wil één maal per week leeshulp geven (dat is ca 30 keer per schooljaar).
- Ik wil één maal in de twee weken leeshulp geven.
- Ik wil eerst meer informatie over het project Leeshulp.

Ja, ik wil mij gaan inzetten voor het Schoolhulpproject Suriname te Rotterdam

- Ik wil één maal per maand meehelpen met sjouwen van schoolmeubilair.
- Ik wil één maal per maand op zaterdagochtend de bestuurder zijn van de vrachtauto.
- Ik wil in de weken voor Pasen meehelpen met de verkoop van paaseitjes.
- Ik wil één maal per maand meehelpen met het sorteren van boeken.
- Ik wil tien keer per jaar meehelpen met het inladen van de zeecontainer.
- Ik wil voor € 25 per jaar lid worden van de Club van 200.

BON

Naam: _____

Organisatie/bedrijf: _____

Afdeling: _____

Tel.: _____

E-mail: _____

**Uitknippen en opsturen aan: Cees Verschoor Leeshulp-/Schoolhulpproject, p/a Galvanistraat 15, 3029 AD Rotterdam, SO / EP-II, Kamer 01.56
Tel. 010-4896340 of 06-18670123 of 06-18670002
E-mailadres: cg.verschoor@rotterdam.nl**